

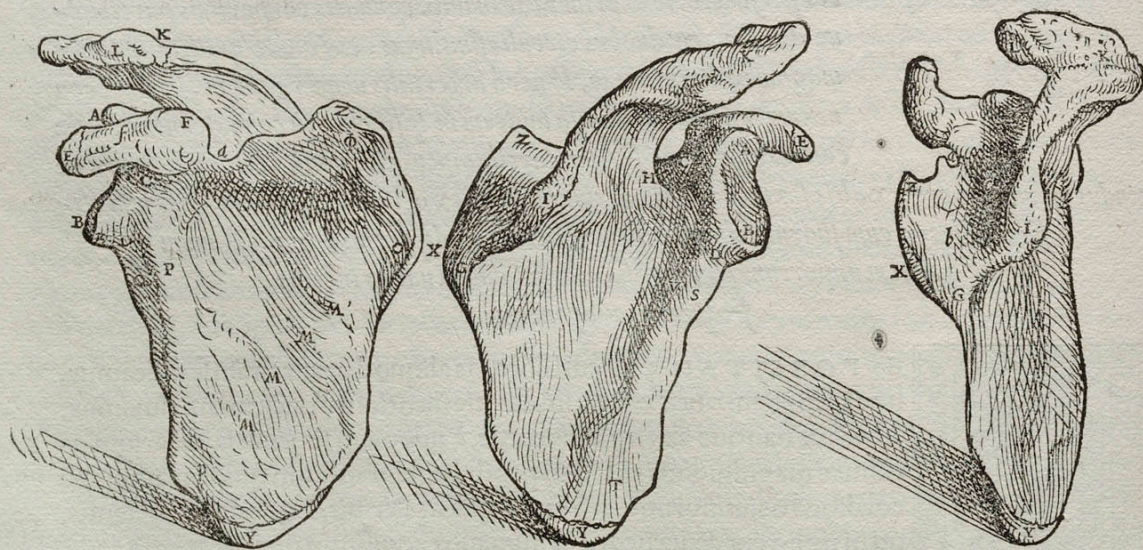
terierum ē duobus illis uasis in cor refluxui præficiuntur, multo duriores sunt, quam reliqua illorum uasorum substantia, adeo ut radices cartilaginis natura participare non nihil uideantur, quæ in bobus ita interdū indurefcit, ut quadrupedū costarum cartilagine in album & friabile os extrinsecus cartilagine tanquam membrana obductum degenerare, prius scriptum est. Hæc itaque uasorum radices perinde ad se mutuò sunt conterminatæ, ac si duos circulos in puncto inuicem committeres continuare, ita ut dexter circuli uenæ arterialis esset radix, sinister uero (qui amplior esset) magnæ arteriæ. Vbi autem circuli mutuò committerentur, is locus esset, quo hæc uasa suis orbibus simul conuascuntur ununturq; ac ubi optima cartilaginis consisteret portio, quæ oblonga & ueluti teres esset: tota nimirū sede qua illæ radices inuicem cōmittuntur, & reliquæ interim circuloꝝ portiones essent resectæ. Ac proinde per me licebit radices has, aut cordis cartilaginem, aut os uocare, modò accuratè ipsarū naturā quis intueatur, neq; unā cum Galeni sectatoribus ipsius sensa admodum oscitanter eruentibus tam stolidus sit, ut cordis os instar Δ aut ν efformatum sibi persuadeat. Qui enim post Galenum humani corporis historiam scribere aggressi sunt, in cordis basi os quoddam extructum recensent, quod laryngis superiori sedi præposito, & ab ν imagine uasales nuncupato, assimilant. Neq; sat fuit illis hominibus ad hunc modum, os in humani cordis basi confingere: quin imò sermoni adiecere, cordis basim, atq; ideo etiam uniuersum cor, ab ipso nō secus firmari quā lingue radix illo osse quod laryngi præponitur. Arbitrantur namq; cor eiusmodi osse firmatū, moueri: non expendentes cor etiam si eiusmodi donaretur osse, ipso nō minus suffulciri posse, quā ferreus palus lectum in aëre sustineret: quādo is lecto alligatus, simul cum ipso deorsum ex alto projiceretur. Quamuis interim quatuor cordis uasorum ad conterminas sedes connexum nonnihil cor sustinere, haud inficiari possumus. Cæterum huiusmodi hominum figmenta missa faciamus, & illorum quoq; oscitantiam negligamus, qua in cordis (ut ipsi existimant) affectibus interim ceruo non aliud os, quā uisulo, aut cani, aut sui insit, cartilagineæ nimirum magnæ arteriæ & uenæ arterialis radices. Et ossiculum illud quod ē ceruorum cordibus exemptum pharmacopolarum officinæ mihi hætenus ementitæ sunt, aliud nihil esse censeo, quā grandius agni hyoidis ossis ossiculum, quod continuum est, & λ simillimum: nisi quod dextrum crus etiam transuersim in hunc modum \times sinistrum decussatim fecet, & alterum crus altero breuius sit: quod etiam ouina lingua, quoties mensæ apponetur, luce clarius edocebit. Porro qua administrandi ratione cartilagineæ uasorum radices inquirendæ sint, in sexto libro, ubi cordis sectio pertractabitur, describemus.

Anatomico
rum lapsus.

Medicorum
& pharmaco-
polarum in-
positura.

DE SCAPVLIS. CAPVT XXI.

PRIMA FIGVRA VI SECVND. TERTIA.
GESIMIPRIMI CAP.

TRIVM QVÆ HIC PROPONVNTVR FIGVRARVM ET
earundem characterum Indicem, proxime sequens pagina exhibet.

PRI

PRIMA uigesima primi Capitis figura internam, seu anteriorem scapulae dextræ sedem exprimit, quæ costis innititur.

Secunda, dextræ scapulae externam posteriorem ue sedem ostendit.

Tertia, scapulam dextri lateris in latum depictam continet, ut sinum gibbæ exteriorisq; scapulae sedis proponeret, qui inter elatiorem scapulae costam, et scapulae spinam cōsistit. Verum idiam ex characterum indicibus reddetur explicatius.

In prima figura Z , X & Y scapulae ostendunt basim. Est enim scapula quodammodo triangularis. Z uero, & a , & A , superiorem scapulae notant costam. Y autem, & B , costam scapulae inferiorem: adeo ut Z superior sit basis angulus, Y inferior angulus: A & B tertius scapulae angulus, quem scapulae superior et inferior costæ cōstituunt. Atq; hæc obiter isti notant characteres: singulis autem scorum aliud cum cæteris in hunc modum insignitur.

A , B 1, 2 Scapulae sinus, cui humeri caput articulatur. In secūda figura B notatur inferior sinus sedes, quæ quodammodo orbicularis est. A , superior sedes magis stricta, contractaq; in prima figura A indicat protuberantem sinus seu ceruicis scapulae partem, a qua duo huius articuli peculiaria ligamenta, unā cum externo capite musculi cubiti flexentium anterioris pronascuntur.

C , D 1, 2 Ceruix seu collum scapulae. Verum C etiam insignitur radix interioris scapulae processus, qui E , f & F insignitur. Deinde C in prima figura sinum quendam indicat, sub interiori scapulae processu conspicuum.

E , f & F in prima figura, & E & F in secūda, interiorem insinuant processum scapulae, in quo F protuberantem notat partem, cui clauicula alligatur, & penè innititur. E uero, processus huius appendicem. f autem, asperam commonstrat partem, a qua ligamentum pronascitur, hinc in summum humerum (qui K indicabitur) pertinens.

G , H 2 Radix spinæ scapulae, seu ipsa scapulae spina, quæ in homine summū producit humerū, quem K . K in prima & secūda & tertia notat, et L etiā in prima ac tertia. Est itaq; G & H spinæ exortus longitudo. Quod uero ab H ad K fertur, summus est humerus. Vbi enim H cernitur, illic spinā a scapula dorso abscedere dicemus. Verum K priuatim notatur summi humeri appendix.

L 1, 3 Sinus summi humeri admodum leuiter cælatus, & admittendæ clauiculæ paratus.

I , 2, 3 Scapulae spinæ pars crassior, interdum appendice decorata. Ad G enim, & I , & H spinæ scapulae est crassior, quā alibi. A G uero per I ad K aspera pars notatur spinæ, & summi humeri. Quod autem in secūda inter I & H cōsistit, & in prima inter L & a , leue est, & minimè asperum.

M , M & c . 1 Instar obliquarum linearum tubercula sinus perinde constituentia, ac si illi a costarum conuexis scapulae cauo essent impressi.

N , O , 1 Sedes in interna scapulae regione magis caua, quæ secūda figura literis G & H respondet.

P 1 Protuberans crassiorq; inferioris costæ pars, quæ in internam scapulae sedem prominet.

p 1 Hæc sede inferior scapulae costæ latus ue efficitur acutius, ideoq; magis prominet, ut tertius brachium mouentium musculus hinc promptius exoriretur.

Q 1 Scapulae inferioris costæ asper sinus, unde interior cubitum extendentium pronascitur musculus. R incuria elapsus est.

S 2 Ad scapulae externam sedem protuberans inferioris costæ pars.

T 2 Impressio & amplitudo inferioris costæ, unde tertius brachium mouentium musculus nascitur.

V , V 2 Hic externa scapulae sedes propter crassitiem inferioris costæ insigniter caua cernitur. Quod enim inter V & V , & G & H cōsistit, tenuissimum maximeq; subtile & solidum est.

X 1, 2, 3 Appendix basis scapulae, ad principium ipsius spinæ coalita.

Y 1, 2, 3 Appendix inferioris anguli basis scapulae.

Φ 1 Superioris anguli sedes, in internam scapulae regionem modicè protuberans.

Z 1, 2, 3 Z superiorem basis angulum antea notauit.

a 1, 3 Semicirculare foramen, seu sinus, in superiore costæ scapulae conspicuus.

b , c , 3 Sedes in externa scapulae regione inter spinam & elatiorem scapulae costam consistens. Verum b priuatim scapulae sedē hic notat tenuissimā, maximeq; subtilem: et quodammodo pellucidā. c aut foraminulū indicat hic frequēter apparēs, et uenulæ inibi scapulā nutrituræ uia præbens.

QVAT